

men med, thi først da vilde man komme til at faae Mening om, at den høitærede Minister er Fremstridsmand. Men saa længe den høitærede Minister staar paa det konservative Standpunkt at bevare, hvad vi have, kan jeg ikke erkjende hans Berettigelse til at erklære sig for Fremstridsmand og os for Reaktionere. Dernæst udtalte den høitærede Minister ogsaa gjentagne Gange, at det var heldigt, at det ikke stod i Loven, at de og de Embeder skulde nedlægges. Jeg skal tillade mig at minde den høitærede Finansminister og forresten ogsaa Thinget om, at der er indtruffet en meget stor Mærkelighed siden 1870 med dette Things Stilling hertil. Betænkningen fra 1870 udviser, at hele Udvalget vilde have gaaet langt videre, end hvad det til Syvende og Sidst sluttede sig om, idet det skulde tages under Overveielse — jeg havde ogsaa den Gang den Ære at være Medlem af dette Udvalg, — om der ikke kunde være Mulighed for, at man kunde faae de Indtægter, som indflyde i Statskassen, indkrævede paa en noget billigere Maade, end man for Diebliffet faar dem, idet man nu egentlig kan tale om 2 Slags Skatteopkrævere, een, som opkræver de direkte Skatter, og en anden, som opkræver de indirekte Skatter. Udvalget tog derfor under Overveielse endog ogsaa meget grundigt, om der ikke kunde være Mulighed for at slaa en Del af det sammen, for derved at opnaa en Lettelse for Befolkningen og en Besparelse for Statskassen. Man maatte dengang opgive det, ogsaa paa Grund af den daværende Finansministers Modstand; men, siger det hele Udvalg: „Derimod har man forenet sig om at foreslaa, at disse Embeders Antal efterhaanden ved indtrædende Vakance indskrænkes til eet for hver Amtskreds, hvoraf vilde følge en Sammendragning af Amtsforvalterembederne paa de og de Steder. Man vil altsaa se, at hele Udvalget var enigt om, at alle disse Amtsforvalterembeder burde nedlægges, og blandt de Medlemmer, der underskrev denne Betænkning, var det ærede Medlem fra Odense (Koch), som ogsaa er Medlem af Thinget endnu, og jeg kan nævne adskillige andre af dem, man har kaldt Sviremand, som ogsaa har underskrevet denne Betænkning. Navnet Hage findes ogsaa under denne Betænkning. Man ser, at dengang havde man andre Begreber om den Vej, man skulde gaa frem paa, end de, man har nu. Jeg kan derfor ikke fravige den Betragtning, som jeg stadig har haft, at enten maa man gaa til det Ene eller ogsaa maa man gaa til det Andet. Den høitærede Minister fremdrog imod os den Inkonsekvens, som han mente, der var, ved ikke at være saa bereedvillig her, som man var overfor Postvæsenet, og deri er han bleven styrket af forskellige ærede Medlemmer. Jeg vil sige, saaledes som det nylig blev udtalt af den ærede Ordfører, at dette, at man har faaet det stærkt uvidende Postvæsen, har ogsaa ført med sig, at det er

langt lettere nu at have de saa Amtstuer, end det var dengang, og, lad mig tilføje, det fører ogsaa med sig, at det efterhaanden ikke vil være nær saa nødvendigt for Amtsforvalterne at reise til de og de Byer for at modtage Skatter. Folk blive nemlig mere oplyste om, at de ved at beholde deres Skatter til den yderste Tid, paa en meget nem Maade blive af med dem, og jeg vil sige til det ærede Medlem, der talte for Møen (Nøhr), at, dersom han vil give de Summer ud, som han nævnte, for at faae Møens Skatter betalte, saa vil jeg paatage mig derfor at faae dem indbetalte. Nei, Folk komme meget let efter at komme af med deres Skatter, og med at faae udført deres Forretninger med Amtstuen; de slaar sig nemlig sammen og faae een Mand til at tage ind med Skatterne, og det betale de ham for. Det er den Maade, de bære sig ad paa, og derfor er det, som det er fremhævet af Flere, at, uagtet der ofte haves en 7—8 Mil — min ærede Sidemand her tilvenstre (Chr. Jensen) har f. Ex. 7 Mil — til Amtstuen, reises der ingen Beflagelse over at have saa langt til Amtstuen. Jeg hører i Reglen ingen Beflagelse over, at Folk have langt til Amtstuen. Jeg kan saaledes sige fra min Kreds, at der er dem, som have 8 til 9 Mil til Amtstuen, men man hører albrig nogen Beflagelse derover. Jeg skal sige til det ærede Medlem fra Aalborg (G. Steffensen), som omtalte det Forhold, der vil blive ved Kolding, at han saa til Kolding, men glemte Aalborg; thi der have de den Mærkelighed, at en Del af Hjørring Amt grændser umiddelbart op til Aalborg, men dog skulde de betale i Hjørring, saa der kunde ogsaa være et Misforhold tilstede, men det ere de blevne vant til, og hvad man er vant til, flager man ikke over. Jeg kan forstaa, at det er nødvendigt for Repræsentanter hist og her at reise sig og tale for deres Kredses formentlige Interesser, men saa maa de ogsaa forstaa at finde sig i, at vi kritiserer, at de staa paa et ensidigt Standpunkt istedetfor at se paa det Hele. Det ærede Medlem, der talte for Møen, sagde ogsaa, at han havde ikke noget Kjendskab uden til Møen. Ja, det Indtryk fik jeg ogsaa af hans Foredrag. Det gik gennem det Hele, ellers kunde han ikke være kommen med saadanne Urimeligheder som dem, han kom med. (Udbrydelse). Ja, thi en Urimelighed var de mange Lusinder, han vilde have for at faae Skatterne betalte. (En Stemme: 10,000 Kr.) Ja, 10,000 Kr. kalder jeg en Urimelighed og kan ikke kalde det Andet. Jeg havde egentlig ventet andre Udtalelser fra den høitærede Finansminister end dem, han kom med idag. Jeg havde ventet af ham, at han selv vilde være kommen til os med en Opfordring om at komme med Forslag, eller ogsaa, at han selv var kommen med Forslag i en anden Retning, nemlig den, at han vilde oprette Filialer hist og her, men det